

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 52/12
Люксембург, 26 април 2012 г.

Решение по дело C-508/10
Комисия/Нидерландия

**Държава членка не може да изисква прекомерни и непропорционални
фискални такси за предоставянето на разрешения за пребиваване на
дългосрочно пребиваващите граждани от трети страни и на членовете на
техните семейства**

*Размерът на изискваните фискални такси не трябва да препятства упражняването на
предоставените от правото на Съюза права*

Директива 2003/109¹ предвижда, че държавите членки предоставят статут на дългосрочно пребиваващ на граждани на трети страни, които са пребивавали легално и без прекъсване на територията им в рамките на пет години преди подаването на молба и които отговарят на определени условия. На лицата с такъв статут се предоставя разрешение за пребиваване на дългосрочно пребиваващ. Директива 2003/109 също предвижда, че държавите членки предоставят разрешения за пребиваване на гражданите на трети страни, които вече са получили такъв статут в друга държава членка, както и на членовете на техните семейства.

В Нидерландия гражданите на трети страни, с изключение на Турция, които кандидатстват за документи и разрешения за пребиваване по Директива 2003/109, дължат фискални такси, които по размер варират между 188 EUR и 830 EUR.

Поради това Европейската комисия счита, че тези фискални такси са непропорционални, тъй като по силата на директивата те трябва да са разумни и справедливи по размер и да не възпрепятстват гражданите на трети страни да упражняват правото си на пребиваване. При това положение Комисията предявява иск за установяване на неизпълнение на задължения срещу Нидерландия.

Съдът напомня, че в тази директива липсва разпоредба, която да определя размера на таксите, които държавите членки могат да изискват за издаването на документи и разрешения за пребиваване. Все пак, макар безспорно държавите членки да се ползват със свобода на действие в това отношение, тя не е неограничена.

При това положение, макар държавите членки да имат възможността да налагат фискални такси за издаването на разрешения за пребиваване на основание Директива 2003/109, техният размер не трябва да има нито за цел, нито за резултат създаването на пречки за получаването на предоставените съгласно тази директива права, тъй като в противен случай биха били накарнени както преследваната от нея цел за интегриране, така и нейният дух.

При тези условия Съдът установява, че размерите на таксите, изисквани от Кралство Нидерландия, варират в рамките на диапазон, чиято най-ниска стойност е около седем пъти по-висока от дължимата сума за получаване на национална карта за самоличност. Дори положението на нидерландските граждани и на гражданите на трети страни, както и на

¹ Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни (ОВ L 16, 2004 г., стр. 44; Специално издание на български език, глава 19, том 6, стр. 225).

членовете на техните семейства да не е едно и също, наличието на подобно разминаване показва непропорционалността на изискваните такси.

Съдът постановява, че тези фискални такси, които са прекомерни и непропорционални, могат да възпрепятстват упражняването на предоставените с директивата права. Поради това, като ги прилага за гражданите на трети страни — които желаят да получат статут на дългосрочно пребиваващ в Нидерландия или са получили такъв статут в друга държава членка — които заявяват желание да пребивават в нея, както и членовете на техните семейства, Кралство Нидерландия не е изпълнило задълженията си по директивата.

ЗАБЕЛЕЖКА: Искът за установяване на неизпълнение на задължения, насочен срещу държава членка, която не е изпълнила задълженията си, произтичащи от правото на Съюза, може да бъде предявен от Комисията или от друга държава членка. Ако Съдът установи неизпълнението, съответната държава членка трябва да се съобрази с решението във възможно най-кратък срок. Когато Комисията прецени, че държавата членка не се е съобщила със съдебното решение, тя може да предяви нов иск, като поиска налагане на имуществени санкции. В случай обаче, че Комисията не е уведомена за мерките по транспониране на дадена директива, по нейно предложение от Съда могат да бъдат наложени санкции на етапа на първото съдебно решение.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708